

בש"פ 8429/15 - עלאא עאצי, מוגאהד עאצי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8429/15

בש"פ 622/16

לפני:

כבוד השופט ס' ג'ובראן

העותר בבש"פ 8429/15:

עלאא עאצי

העותר בבש"פ 622/16:

מוגאהד עאצי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

עתירות לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 44(א) לפקודת
הראיות [נוסח משולב], התשל"א-1971

תאריך הישיבה:

א' באדר א'
התשע"ו

(10.2.2016)

בשם העותר בבש"פ 8429/15:

עו"ד עבד אבו עאמר

בשם העותר בבש"פ 622/16:

עו"ד בדר אלדין אגבאריה

בשם המשיבה:

עו"ד חיים שוייצר

החלטה

עמוד 1

1. לפני שתי עתירות לגילוי ראייה חסויה ולהסרת חיסיון לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות), במסגרת תפ"ח 40481-07-15 ותפ"ח 40519-07-15 הנידונים בנפרד בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

כתבי האישום

2. ביום 20.7.2015 הוגשו נגד העותר בבש"פ 8429/15 (להלן: העותר 1) ונגד העותר בבש"פ 622/16 (להלן: העותר 2) שני כתבי אישום נפרדים במסגרת אותה פרשה, המייחסים להם עבירת רצח לפי סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי העובדות המתוארות בכתבי האישום, ביום 24.6.2015 גמלה בליבם של העותרים ההחלטה לשדוד את המנוח בתחום כרם הענבים אשר נמצא בבעלותו (להלן: הכרם). העותרים ניגשו אל המנוח אשר שהה באותה העת לבדו בכרם, והעותר 2 דרש ממנו כי יביא להם כסף. המנוח בתגובה שאל את העותרים לזהותם וצעק לעברם "גנבים". או אז, העותרים החלו להכות את המנוח בכל חלקי גופו באמצעות ידיהם ובאמצעות מקל שהיה על הרצפה. בעטיים של מעשי האלימות שביצעו העותרים נגרמו למנוח פציעות קשות בראשו, ומותו נקבע מאוחר יותר באותו היום בבית החולים.

תעודות החיסיון

3. ביום 18.11.2015 חתם שר הביטחון על שתי תעודות חיסיון נפרדות לעניין ההליכים הפליליים המתנהלים נגד העותרים, בהתאם לסמכותו לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות (להלן: תעודות החיסיון). בתעודות החיסיון נאמר כי מסירת ראיות ופרטי מידע הנוגעים לתחומים המפורטים להלן, עלולה לפגוע בביטחון המדינה: ראיות הנוגעות למקורות מידע של שירות הביטחון הכללי, ופרטי מידע שיש בהם לחשוף מקורות אלו; שיטות ודרכי פעולה, נהלי עבודה ודרכי השגת מידע של שירות הביטחון הכללי - לרבות תוכן העלול להביא לחשיפת שיטות ונהלים אלו; אמצעים טכניים של שירות הביטחון הכללי להשגת חומר מודיעיני וחומר חקירה; ותפקידים, שמות ומשימות של עובדי שירות הביטחון הכללי. כמו כן, הודגש בתעודות החיסיון כי הן חלות גם על רשימות החומר והמידע החוסים תחתיהן. לכך יש להוסיף כי ביום 5.1.2016 העבירה המשיבה לידיו של בא-כוח העותר 2 פרפראזה מחקירתו של העותר 2 בזו הלשון: "בזמן חקירתו התבטא הנידון בפני מי שאינו איש מרות כי מצא את המנוח מת" (להלן: הפרפראזה).

העתירות לגילוי ראייה

4. בעתירות שלפניי, טוען העותר 1 כי חשיפת תוכנו של חומר החקירה החסוי - דוגמת מסמכים הנוגעים להפעלת מדובבים ותרגילי חקירה מחוץ לחדר החקירות - עשויה לסייע בהגנתו. בנוסף, העותר 1 סבור כי הטלת חיסיון גורף על רשימת החומר והמידע מהווה פגיעה של ממש ביכולתו לתקוף את תעודת החיסיון עצמה. כמו כן, העותר 1 מלין על כך שבעניינו של העותר 2 נמסרה פרפראזה לדברים שמסר האחרון במהלך חקירתו, ואילו בעניינו שלו לא התקבל כל בדל של אינפורמציה העשוי לסייע לו בהגנתו.

5. העותר 2 סבור כי הסרת החיסיון מעל זהותו של האיש אשר בפניו נמסרה הפרפראזה ומעל השיחה המלאה עליה מבוססת הפרפראזה, עשויה לסייע בהגנתו. כמו כן, העותר 2 גורס כי בנסיבות המקרה הצורך לגלות את הראיות

החסויות לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותן.

6. מנגד, המשיבה טוענת כי הסרת החיסיון, לרבות העברת רשימת החומר והמידע החוסים תחת תעודת החיסיון, עשויה לפגוע באינטרסים ביטחוניים מהותיים. כמו כן, המשיבה סבורה כי אין בחומר החסוי חומר החיוני להגנתם של העותרים.

7. ביום 16.2.2016 התקיים דיון בפניי. לאחר שהצדדים השמיעו את טיעוניהם, נערך דיון במעמד צד אחד, במסגרתו מסרה המדינה לעיוני חומר חסוי. כמו כן, קיבלתי מענה לשאלות אותן הצגתי לבא-כוח המשיבה ולנציגי שירות הביטחון הכללי.

דיון והכרעה

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את תעודות החיסיון ואת החומר החסוי שנמסר לעיוני, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות.

9. כלל היסוד לעניין עיון בחומר ראיות חסוי הוא כי במקום בו יש בחומר זה מידע אשר יכול לשמש לקידום הגנתו של הנאשם, יגברו שיקולי הצדק בעניינו של הנאשם על שיקולי הביטחון המצדיקים את הטלת החיסיון. במסגרת זו המבחן שבית המשפט עורך הוא כפול. ראשית, בוחן בית המשפט אם יש בחשיפת החומר הסודי כדי לסכן את ביטחון המדינה. שנית, בוחן בית המשפט אם יש בחומר כדי לסייע להגנתו של הנאשם (ראו למשל: בש"פ 3490/14 לנדסבג נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (19.6.2014)).

10. עיינתי ברשימת החומרים הכלולים בתעודות החיסיון, כאשר נקודת המוצא היא כי יש לבחון רשימה זו באופן מחמיר, נוכח היותה הבסיס המינימלי ליכולתם של העותרים לטעון נגד תעודות החיסיון (ראו: בש"פ 393/13 פלוני נ' מדינת ישראל (13.3.2013)). מעיון ברשימה עולה כי עצם חשיפתה ולו בקווים כלליים, מעבר למידע שנמסר עד כה, עלול לפגוע בביטחון המדינה, ועל כן, לא מצאתי מקום להורות על הסרת תעודת החיסיון החלה עליה. כמו כן, העיון בחומר החסוי מלמד כי חשיפת כל מידע חסוי נוסף, לרבות מידע הקשור לפרפראזה שנמסרה לעותר 2, עלולה אף היא לפגוע באינטרסים ביטחוניים מהותיים. יתרה מכך, לאחר שעיינתי בחומר החסוי, נחה דעתי כי אין בו מידע נוסף העשוי לסייע להגנתם של העותרים. על כל האמור, אין מקום להסרת תעודות החיסיון מעל החומר החסוי.

11. סוף דבר, שתי העתירות נדחות.

ניתנה היום, ח' באדר א' התשע"ו (17.2.2016).

ש ו פ ט

עמוד 3

